

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 6 marca 1923 r.
sygn. akt III Rw 1617/22**

**Dekret Naczelnika w przedmiocie zawieszenia biegu terminów i przedawnień¹
nie miał zastosowania w byłym zaborze austriackim.**

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny
pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego dra Sieradzkiego, a w obecności
sędziego Sądu Najwyższego dra Mierzeńskiego i Fedyńskiego jako sędziów,
w sprawie Jana Kozy gospodarza w Rzęsce, powoda zastąpionego przez adw. dra
Rosenzweiga,
przeciw Jakóboowi Gottliebowi i Reginie Gottliebowej w Rzęsce, pozwanym,
zastąpionym przez adw. dra Warenhaupta,- o odsprzedaż nieruchomości z.p.n.,
wskutek rewizji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu
odwoławczego z dnia 13 lutego 1922 sygn. akt Bc II 410/21/4, którym na odwołanie
powoda zatwierdzono wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 27 września 1921
sygn. akt Cg XIe 2870/20/15,- na posiedzeniu niejawnym orzekł:
Rewizji nie uwzględnia się. Powód winien zapłacić pozwanym koszty postępowania
rewizyjnego w kwocie 4090 marek polskich w ciągu dni 14 pod surowością
przymusowego ściągnięcia.

Uzasadnienie:

Rewizji powoda nie można uwzględnić, gdyż podniesione przyczyny rewizyjne z § 503
pkt 2, 4 austriackiego k.p.c. nie są uzasadnione. Pierwsza z nich nie zachodzi, gdyż
okoliczność, że powód do czasu przysługującego mu prawa odkupu nie rozporządzał
inną gotówką, jak tylko złożoną u adwokata w Krakowie, jest dla sporu zupełnie
obojętną, okoliczność zaś czy powód mógł się do dnia 1 stycznia 1915 wydalać z Rzęski
była właśnie w sporze tym dokładnie badaną a nie dokładności w tym kierunku powód
w apelacji nawet nie zarzucił.

Pod względem oceny prawnej (§ 503 pkt 4 austr. k.p.c.) wyrok zaczepiony jest
trafny, albowiem dekret w przedmiocie zawieszenia biegu terminów i przedawnień
z 16 stycznia 1919 Dz. p.p. Nr. 9.poz. 121 nie miał mocy obowiązującej w byłym
zaborze austriackim (p. orz. S. pol. Nr. 27/22), nie zachodziły zaś ani warunki
do zastosowania cesarskiego rozporządzenia z 29 lipca 1914 Nr. 178. Dz. u.p.²
ani powód z dobrodziejstwa tego rozporządzenia nie skorzystał w czasie właściwym.
Dlatego rewizja nie odnosi skutku.

Orzeczenie o kosztach postępowania rewizyjnego polega na przepisach §§ 41-
50 k.p.c.

¹ Dekret w przedmiocie zawieszenia biegu terminów i przedawnień, Dz.Pr.P.P. 1919 nr 9 poz. 121.

² Potrzebny przypis

[Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (austr. k.p.c.): § 41, § 50, § 503 pkt 3 i 4, Dekret w przedmiocie zawieszenia biegu terminów i przedawnień.]